

kunne opdrage hele Verden, men han trænger rigtignok i meget høj Grad selv til statsretslig og juridisk Opdragelse; thi noget Forsærdeligere end hans Opfattelse af Afgjørelsen af Erstatningspørgsmaalet har jeg ikke hørt. Jeg er ogsaa overbevist om, at hvis han nogensinde vilde blive Minister, vilde han frabejde sig alvorligt, at Erstatningspørgsmaalet blev afgjort paa den Maade. Nei, det, der kan afgjøres ved en Folkethings-Afstemning, er ikke Erstatningspørgsmaalet, men Spørgsmaalet om, hvad vi billige, der skal være i Kassen som Kassebeholdning, vor Billie er det Gnefte, som kan afgjøres ved en Afstemning, hvad vi ville, der skal være i Kassen. Nu har det ærede Medlem opstillet dette, men det er ikke afhængigt af os, hvad der er i Statskassen, og det afgjøres ikke gjennem vore Vædringsforslag paa Finantsloven. Thi om vi end hundrede Gange havde til Hensigt at afgjøre Erstatningspørgsmaalet, saa afgjøres der dog aldrig noget Erstatningspørgsmaal ved en Afstemning her. Det er Noget, som vi ikke kunne afgjøre, ikke blot fordi det vilde være utilbørligt, men fordi det er lovgift og juridisk umuligt, og hvad der er umuligt, kan man ikke gjøre, selv om man har opdraget hele Verden og vil opdrage Resten med. Nei, det, vi kunne gjøre, er at afgjøre gjennem Finantsloven bestemt, hvilken Sum der nu skal være i Kassen, og hvad der ikke skal være. Derjom man fastholder, at Statterne ikke maa opkræves, saa kan intet Folkething tillade, at der er saa meget i Statskassen, som der er; det kan konstateres, hvad der findes, men vi tillade Ingenting, vi konstaterer, at det er saa. Vi indlade os ikke paa Protester her; thi hvad der staar paa Indtægtsiden, hvad der er i Kassebeholdningen, er ikke Noget, om hvis Lovlighed eller Skælvighed der skal træffes Afgjørelse her ved Finantsloven, men det er Noget, som faktisk skal konstateres igjennem Finantsloven. Vi sige, det findes i Kassen, og det skal give saa og saa megen Rente; men Finantsloven udtaler ikke Noget om, hvad der skulde være stet, og hvad der bør ste i Fremtiden. Det er anderledes, at der skal protesteres. Det er fuldstændig meningsløst, naar det ærede Medlem paastaar, vi ingen Protest ville have. Vi ville ikke have den paa et galt Sted.

Det ærede Medlems Protest her er noget Moniens, det er et saa selvmodsigende Forslag, at der ikke er Spor af Mening deri. Skal der være Mening i Forslaget, saa kan det ikke betyde Andet end, at vi billige, at der er det Beløb i Statskassen, d. v. s., at Statterne have været opkrævede i saa og saa mange Aar, Stempelafgiften og de andre Afgifter skulle opkræves, siger det ærede Medlem, men det skulle de netop ikke. Statter og Afgifter kunne ikke opkræves, uden der er en Finantslov eller en midlertidig Bevilling, Pengene skulle blive i Befolkningens Lomme, indtil der kommer en Finantslov eller en midlertidig Bevillingslov. Borgerne have Ret til at beholde Statten og Renterne deraf i Lommen i alle de Aar. Denne Ret berører det ærede Medlem dem ved sin Godkjendelse. Meningen bliver den, at han godkjender og fastslaar, at det sker med hans og hans Venners Samtykke, at Statterne ere opkrævede og ligge i Finantskassen, hvor de ikke skulde være, det kan det ærede Medlem ikke komme fra.

Til Slutningen skal jeg ikke nærmere komme ind paa den almindelige Betragtning, da jeg mærker, vi nærme os det Dieblif, da det ærede Medlem ikke kan høre, og saa er det at vente, at Svaret bliver derefter. Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at hvad den almindelige Politik angaar, saa har jeg ingen Tillid til en Politik som ikke bestaar i Andet end en Protest, som man selv ikke tror paa, kan udrette Noget. (Afbrydelse af Deres). Hvor kan det ærede Medlem selv have Tillid til den, han er jo altid kommen galt derfra. Protest kan være en god Ting som Musik til en Handling, men naar det bliver ved blot og bar Protest, saa er det en fløv Musik. Den Protest, som skal føres her, skal gaa ud paa at sætte sin Billie igjennem og gaa ud paa at tvinge vore Modstandere. At protestere, det hører der ikke saa meget til. Det ærede Medlem taler, som om der hørte et kammertal Mod til saaledes at protestere; han siger, dette Flertal tør ikke protestere, vi tør ikke; det tør han saa lidt, det skal være, thi der er jo intet Menneske, der gjør ham Noget for det. Hvis det Forslag med Hensyn til Bestindien traadte i Kraft, saa vilde det blive meget betænkeligtovre i Bestindien, saa vilde der blive Spektakler derovre, det vilde blive en rædsom Historie. Men hvad det angaar